

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, надання юридичних консультацій

МАЛОЗАХИЩЕНИХ

Видається за фінансової підтримки Міжнародного фонду "Відродження", Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

НОНСЕНС-ДАІ НЕ ШТРАФУЄ ПОРУШНИКІВ. ЧОМУ?

Продовження, початок в "ВМ" №3(81)

4. ЧОМУ КЕРІВНИЦТВО ДАІ НІЧОГО НЕ ЗМІНЮЄ

Чи знає про це керівництво ДАІ? Люди, які зробили кар'єру від лейтенантів до генералів? Люди, які самі по пів дня впродовж багатьох років писали звіти наверх? Так, звичайно, — знають! Чому ж тоді вони нічого не змінюють? Може не можуть? Ні, в них є для цього всі владні повноваження. Відповідь: вони не

хочуть змін стану речей, бо їм це не потрібно. Чому непотрібно? Звичка радянська та й ще — навіть шукати собі лишнього клопоту за ту ж зарплатню? При цьому «лишнім клопотом» для керівництва ДАІ виявляється саме та робота, якої від них чекає суспільство, утримуючи їх на своїх податках.

Простих чесних (трапляються) працівників ДАІ не менш ніж нас пригнічує подобний стан речей. Адже, за їх словами, сама робота в них займає час від 8-ї до 11-ї години, далі — все писанина, створення бутафорій, неіснуючої пародії на реальність для відправки «нагору».

5. ЩО Ж РОБИТИ? ЯК МОЖЕ І ЧИ МОЖЕ ВЗАГАЛІ ГРОМАДСЬКІСТЬ ВПЛИНУТИ НА ОХОРОНЦІВ БЕЗЛАДУ?

1) пішоходи та водії, що постраждали внаслідок аварій, які сталися через неправильно припарковані автомобілі об'єднуються (можна і самостійно, але це важче), скажімо, через редакцію, можливо створюється громадська організація;

2) залучаються страхові компанії, що, без сумніву, несуть величезні збитки через бездіяльність ДАІ;

3) наймається кваліфікований, досвідчений адвокат, або адвокатська контора;

4) подається колективний позов на ДАІ до суду, з метою притягнення до відповідальності верхівки ДАІ за повну відсутність адекватної оцінки реальної ситуації, в результаті чого суспільство несе відчутні матеріальні втрати, і не тільки матеріальні. Можливим є також обвинувачення в бездіяльності, що спричинила не одну смерть.

а. в ході судових слухань доказом неефективності теперішньої системи можуть бути фотографії вулиць міста, зроблені з певної висоти. Можна використати знімки з Інтернету. «Google Earth», є така загальнодоступна програма, що дає доступ до фотографій, зроблених з супутника. Там до речі, і час вказаний, що теж згодиться. На отриманих фотографіях позначити неправильно припарковані автомобілі (їх приблизно 10% із загальної припаркованих).

б. доцільно було б провести співставлення офіційної статистики порушень паркування з реально отриманою інформацією;

в. свідчення робітників ДАІ, теперішніх або (якщо не знайдеться бажаних) — колишніх про наявність «плану»;

5) Беззаперечно, що в ході судових слухань доводиться системний характер порушень та твердження, що величезна кількість людських жертв і матеріальних збитків сталася саме через наявність ПЛАНу.

6) Винні — притягуються до відповідальності, постраждалим — матеріальне відшкодування (обов'язково з зазначенням методів виконання).

7) ПЛАН дискредитується, як метод оцінки реальності у ЗМІ, в законодавчих актах, у публічних виступах громадсько-політичних активістів.

8) Одним із значущих

наслідків судового процесу має стати розуміння суспільством того, що саме привело верхівку ДАІ до примушування підлеглих створювати казочки про реальність. А саме, відсутність зацікавленості у верхівки — знати реальний стан речей.

9) З цього випливає необхідність створення такої зацікавленості. Можливо, шляхом рішення суду про необхідність громадського контролю (бажаними ГО контролювати роботу ДАІ) за результатами роботи ДАІ щодо забезпечення умов безпеки руху, виявлення причин і їх наслідків по актуальних фактах. Програма мінімум, це хоча б примусити начальників отримувати під розпис статистику, отриману на основі реальних фактів (фото і т.д.), що подається громадськими організаціями чи незалежними експертами, і примусити цих начальників друкувати її разом з офіційною статистикою з поясненням причин розбіжностей. Взагалі, хотілося б щоб робота ДАІ оцінювалася не на основі казок, написаних ними самими для самих же себе, а на основі того, як суспільство, тобто замовник роботи оцінює результати їхньої праці.

10) В кожній аварії за участі громадськості (не штучно створеної під ДАІ, а громадськості спроможної перечити грамотно беззаконню і бездіяльності) встановлювати рівень вини ДАІ, місцевого самоврядування і компенсувати збитки за їх рахунок.

Може комусь смішно? Чому це так важливо? Та тому, що ПЛАН розповсюджується не тільки на неправильне паркування. Тут і наїзди на пішоходів, перевищення швидкості, інші порушення ПДР. Більше того, за таким же принципом працює все

МВС. Так, наприклад, виявляють торговців наркотиками. Так, так, не дивуйтеся. Ніхто ніколи не зловить ділера, якщо вже виконаний ПЛАН цього місяця. А ви думали-гадали, чому так розповсюджені наркотики? Невже так важко вийти на торговців? Та не важко, просто ПЛАН, розумієте. Так само з виявленням зброї, випадки корупції і т.д. і т.п. Це будуть наступні цілі, до яких можна буде приступати після реалізації вище зазначеного механізму, тобто створення прецеденту.

До речі, молоді мами і татусі, ви не боїтесь, що ваше дитя стане наркоманом чи помре від СНІДу? Так? Тоді приєднуйтеся до нас.

Ось це гідне заняття для героя наших днів. Це вам не даїшники на приховану камеру знати і не наркодилера посадити. А велику кількість людей від напастей врятувати серед яких, вірогідно, і ти сам, і родичі твої можуть опинитися.

Це вам, до речі, і лакмусовий папір, який покаже, може громадськість вплинути на владу, чи ні.

Нарешті, дамо визначення, що ж таке контроль. Контроль — це обов'язкова функція, яка є завершальною стадією управлінського процесу і відіграє роль зв'язуючої ланки між керуючою і керуваною системами. Якщо відмежуватися від конкретної сфери контролю, (наприклад, за роботою ДАІ) то суть його полягає в ЗАМІРАХ (від слова міряти) і аналізі проходження та здійснення певних операцій, пов'язаних з реалізацією планів та програм, використанні одержуваної інформації для коригуючих дій.

То ж давайте громадою контролюватимемо державні органи по справжньому.

В.І. Артеменко, випадковий перехожий.

КОНКУРС ТРИВАЄ!

В рамках реалізації проекту "Підготовка, прийняття та виконання рішень владою" редакцією газети "Вісник малозахищених" проводиться конкурс на кращий критичний матеріал (конструктивізм та результативність критики) планів та дій влади для публікації впродовж року (бажаючи можуть отримати прес-реліз). У редакції створено творчу групу, яка впродовж року сприятиме конкурсантам громадській експертизі рішень, підготовці, прийняттю та контролю виконання рішень, і публікуватиме критичні матеріали. Надаватиметься перевага публікаціям критичних матеріалів, які спроможні переконати громадськість у можливості впливу на рішення влади і у результативності контролю та конструктивної критики. Переможці конкурсу визначатимуться після його завершення (орієнтовно — 20 листопада 2007 року) таємним голосуванням наступним чином. Кожен учасник — автор публікації отримує на окремих папірцях (для кожного прізвища, крім свого) прізвища усіх авторів критичних публікацій, а в урну для голосування вкине лише один. Відповідно, за сумою результату голосування визначатимуться переможці.

Переможців конкурсу чекають винагороди (в грн):
1-е місце — 1500 2-місце — 1000 3 місце — 500

На захист журналіста

Микола Ручський: «Я відстоюю своє законне право на працю»

Я не думав до завершення суду давати якісь коментарі пресі. Але оскільки журналісти дещо випередили події, і в «Енергобудівнику» з'явилася з цього приводу інформація з уст міського голови Олександра Смишляєва, то вважаю за необхідне висловити й свою позицію. «Панові Ручському не вдалося перемогти на конкурсі», — каже мер, а отже, він став безробітним. Для початку наведу цитату з оголошення про конкурс на заміщення вакантних посад: «До участі в конкурсі запрошуються громадяни України, які мають вищу відповідну освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем, стаж роботи за спеціальністю не менше 3 років...». Перемагає ж на конкурсі на завідувача відділом з організаційних питань, зв'язків з громадськими організаціями та засобами масової інформації людина з освітою бухгалтеря, яка жодного дня не працювала у цій сфері (!?). Згідно чинного законодавства першочергове право на цю посаду мали завідувачі двох відділів, які об'єднали, в тому числі і я. До речі, через місяць пані Мазярко на законних підставах із завідувача вищезазначеного відділу перейшла в бухгалтерію і зайняла посаду головного бухгалтера. Чи не правда, цікаві метаморфози? Між іншим, останнім часом, як правило, конкурси у виконкомі чомусь виграють не колишні працівники, а сторонні люди (якщо такі беруть участь у тих конкурсах. — М.Р.) з оточення секретаря міської ради Любові Горбатюк, яка власне, і є головою конкурсної комісії. Думаю, далі коментарі і тут зайві.

Що ж до пропозицій зайняти чотири посади на вибір, то вони дійсно надійшли, але вже після того, коли справу про моє поновлення на роботі почав розглядати міський суд. Причому остання в письмовому вигляді датована 6.02.07 р. надійшла на моє письмове клопотання до влади надати деякі додаткові до-

кументи для ведення суду. До речі, на два перших судових засіданнях представники з боку відповідача (міської влади) не прийшли. Суддя уже сам звернувся з аналогічним клопотанням, щоб ці документи надали. Так ось, мене поінформували міський голова про те, що оголошено конкурс на заміщення трьох вакантних посад в управлінні освіти та з 1 квітня ц.р. буде оголошено конкурс на заміщення вакантної посади спеціаліста новоствореного відділу «на час декретної відпустки основного працівника». Такі пропозиції мене дійсно не влаштовують. Брати участь у конкурсі ще не означає зайняти відповідну посаду, а «на період декретної відпустки» зі значною втратою у зарплаті мене тим більше не гріє. Тому я відмовився. А вже залишається вакантною посада завідувача новоствореного відділу, яка близька до того, чим я займався у виконкомі міськради раніше. Та на цю посаду ще до оголошення конкурсу уже визначена людина. Керівників міста не зовсім задовольняє те, як про їхню роботу пише «Нетішинський вісник» чи інформують в новинах міське телебачення. Тому новостворений відділ займеться ще більшим піаром керівників міста. Для цього буде закуплена цифрова відеокамера, інше обладнання, уже взяті колишні спеціалісти з ТОВ «Котел»-СКТБ, які готуватимуть ці передачі й навіть цілі фільми. Не лякає владу й те, що за демонстрацією цієї продукції доведеться платити уже не 5 тисяч гривень на місяць, а набагато більше. На це гроші, до речі з наших з вами податків, знайдуться. А ось на щомісячні премії спеціалістам при мізерній зарплаті — нема. Добре, що хоч повернули в цьому році надбавки за вислугу років, чого не платили досі.

Що ж до мого звільнення, то, на думку юристів, воно пройшло з певними порушеннями чинного законодавства, і я відстоювати своє право у суді до кінця.

Микола Ручський

Міркування Микити Митикуватого

ДЕПУТАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ ОЧОЛЮЄ РЕЙДЕРІВ

Не знаю, чи усіх взагалі, а ось тих, що приїхали в м. Нетішин Хмельницької області, то газета „Енергобудівник” за суботу 17 лютого 2007 року каже, що так.

Я не дуже знаюся на тому, що то таке ті рейдери, але дізнався з телебачення — називають їх ще рекетирами, які для когось крадуть великі заводи.

Треба віддати належне цій газеті: газує з-під груди каміння з зав'язаними очима, щоб хтось хоч щось знав. Вибачайте, якщо ось так сказати — нічого не сказати. Адже розкладає газета на купки так гарно, як баба петрушку на базарі.

Про антирейдерські закони, про особливості рейдерських атак щодо масових скупок акцій за штучно завищеними цінами, щодо судових ухвал, за якими арештовується майно та рахунки, які готуються різними районними судами з районів з протилежних сторін в і д об'єкту, який треба злодіям захватити. Що таку ухвалу може вродити володар однієї акції, а їх тисячі. Нарешті, що ця процедура рейдерства настільки відпрацьована в Україні злочинцями спільно з судами, що об'єкти рейдерства не встигають схаменутися, як — ось! Належали одним — вже іншим.

Газета перераховує низку хвалебних визначень нашої Феміди за діяльності якої процвітають у процесі рейдерства: нахабство, підкупи, підробки документів, шантаж і відвертий бандізм зі знанням дірок у законах, бо кажуть, поки правники розберуться, то об'єкт вже в третіх руках. Газета називає таких аж сім об'єктів, як приклади. Каже, що кожне друге більш-менш успішне підприємство було вже атаковане рейдерами.

Що ж це таке ці рейдери, чи це рейдерство? Дивився спеціально Голівуда, щоб дізнатися — нема там такого. А тут ось під носом — БАТ „Управління будівництва Хмельницької АЕС”.

В 2005 році його атакували і двоє депутатів Верховної Ради України були, а це ось 9 лютого 2007 року — знову. Думаєте так собі? Ні — усе по формі. Два судових виконавці з ухвалою господарського суду м. Києва, підписаною суддею В.В.Смілянець. Пише газета, що й сам депутат Верховної Ради України Дмитро Крючков сидів в машині, лише вилізти соромився. Чи периферія, чи об'єкт дріб'язковий? Але, кажуть, це та ж команда, що й в 2005 році, лише виросла, посмілішала. Арешт (отже) на все БАТ, ще й на дочірні підприємства. Керівників уб'їв — свого поставили. Так швидко, гарно. Після виявляється, що сфабрикована ухвала, бо Київський суд до Хмельницької області ніби не має відношення. Як це нам,

люди, розуміти? Що суддя не знає права? То може нарешті цього суддю-злочинця посадять? Воно би й так було, якби у нас хоч один орган діяв. Хіба ви не знаєте, що таке атрофія? Оце ж таке — белембається орган, наприклад — рука, а не діє. Так і в Україні. Органів багато: і суд, і СБУ, і ОМОН якийсь, кажуть, є. Але усе мертве. Ні, з вигляду — живе. Хапають, от на кого пальцем ткне, якийсь злочинець зверху, акта складуть як належить, і нагору якомусь злочинцеві передадуть, щоб він там вторгував собі щось. Здається, що ж тут розбиратися? Бери тих судвиконавців і суддю, тищень їм пальцем у те, що ж керівник не той у позовній заяві (не діючий), реквізити не ті організації позивача — та й суди їх. Сади в кутузку, чи штрафуй... А як же! Розженешся. Ворона ворони око не клеє. Тим паче, коли та ворона завбільшки, як голова Хмельницької обласної Ради — Іван Гладуняк. Так! Саме він, каже газета, хоч й без пояснень зрозуміло, що міський голова Олександр Смишляев і СБУ, і інші правоохоронні органи (ба, газета прокуратуру навіть до них не відносить) — оці всі не збиралися б і не спрацювали так оперативно без його чіткого керівництва. Хмельницький ОМОН діяв, похавпав рейдерів-спортсменів, що встигли розіграти захват управління — як на навчаннях.

Ось ви гадаєте далі тюрма...? — Ні! Гостей (без лапок так газета рейдерів зве) приймали у виконкомі, будівельні керівники (наче вже відсторонені судом) чекали Дмитра Крючкова та його представників, напевне працівники виконкому й чай подавали тим рейдерам. Проте, можливо так вже й не було, але тюрмою для бандітів і не пахло. Уявіть собі, що хтось з рядових будівельників побачив би, як ті спортбандіти (я гадаю — наймані безробітні) вдираються в управління та й відкрутують одному-другому спортбандіту голову. Могло ж таке бути? Скільки б будівельнику тому дали на відсидку? І за ним би — мама плакала. Але добре, що в 2005 році народ побачив, що то їхніми руками жар загребують, то й вже не ліз. Та не домовлялися так комедіанти, тому збрали таки на другий день акціонерів і продовжили комедію по всій програмі. Навіть протокол намірів підписали!

Отакі бандіти пішли сьогодні. А ОМОН — молодіші, особливо ті, хто їх прислав. А прокуратура, як спрацювала? Що ти — усе оформлено докладно і грамотно.

І депутата Верховної Ради України — не злякався! Сказано, чекали його нападу. Як в кіно: розвідка-контрозвідка... От кому вони служать — думаю?

Податки їм, то я плачу, а чого ж вони під дудку злочинної влади скачуть?

Микита Митикуватий

ПРАВЕДНОГО СУДУ ЖИТТЯ ВИМАГА,
ТА В УКРАЇНІ
ТАКИХ СУДДІВ КАТМА

Прочитав я у ВМ № 3 (81) за 1 — 15 лютого 2007 р. пропозицію взяти під контроль громадськості роботу судів і суддів. Це мені дуже сподобалося, бо час настав, що без суду не обійтися, а суд — розсадник зла. Чекати, що він сам себе вилікує, чи що його вилікує якась державна ідея, чи структура — безглуздо. Я надіявся, що після того як прийшов у суд верховним головою В.Онопенко (ніби передава людина), — що щось зміниться, але марна моя надія.

Був трохи при владі, то бачу, як поступають з великими світу цього. Вони (свіжі, хто дорвався до влади), маючи владу, хоч роблять вже дещо для міста чи села, але за радянською звичкою беруть з державного (нашого) і дають (не безкоштовно) комусь щось. Наприклад землею під будівництво. Ті ж можновладці, хто вище, чи ті що збоку — давні злодії, швидко бачать що цей не хоче їм служити. Вислідковують, з ким він має справу, направляють органи, відслідковують, де він не святий і хапають на чім небудь на гарячому. А після, — або погоджують на повідку бігати, або до карцера гайда. Нетішинці знають, як бурхливо мер міста Смишляев О.Є. взявся, то з ЛОТЕЛ, то з Хлібозаводом, наче за місто воював, щоб мешканцям вигідно було, а не злодію, котрий хапнув державою збудоване для всіх нас майно і безсовісно дере кабальними цінами. Якось був, навіть, заходився судитися з ВП ХАЕС, щоб плату за воду і тепло отримало місто... (Не треба завбільшки 7 п'ядів чола мати для того, щоб бачити, як ХАЕС подає воду і тепло до будинку, а далі, ЖКО подає їх до мешканців. Як же можна укласти угоду мешканцю з ХАЕС?) Але, як бачили, — мер в усьому здався. Його дуга демократія дійшла того, що газета „Нетішинський вісник” 27.02.07р. на сесії не отримала саме його підтримки, щодо реєстрації її. Неслухняних (можливо по вказівці), працівників інформації з виконкомом, розігнав, і тепер хвалить суд, що він ніби розбереться, праведний, мовляв. Чому так перемінився? Спочатку треба подумати: чи ж змінився, чи лиш ставлення до проблем змінив? А після вже відповідь давати на перше запитання. Тому, що там він вірогідно ліг під тих, — куди діватися? Hello! А через них, суд й йому став вже слухняний, лиш поступати треба вже по вказівці. Називається: мер не дуже був нашим — став зовсім їхнім. Так те наше кляте земне життя сунеться в прірву. Що ж робити?

Щоправда, очолюваний ним депутатський корпус 28.02.07 р. пішов на ХАЕС добиватися, щоб не підвищали тарифи на тепло. Але якщо не зрозуміло, кому ж потрібне це підвищення тарифів? Чи не тим самим, хто їх підвищає для того, щоб показати, що вони після пішли на поступки населенню? Знову ж, лише для того щоб виглядати благодійниками?...

Може б мера взяла громадськість під захист, як ось у Славути голову зборів

громадян проти тарифів, так треба ж щоб він був справжнім лідером у захисті інтересів громади, щоб довіряв не силовикам, які його ловлять там, де він завжди зловнений, аби тиснути, а — громадськості і політичним силам, що широкі прагнуть демократії. Бо якби їх мало не було, та все ж є, і напевно, якщо донести через них правду народу, то ми могли б і вступитися. А так, як є, — що робити?...

Я б все ж звернувся сьогодні до голови Верховного суду України. Хоч би отак.

Шановний пане Онопенко, хіба обходяться без суддів і судів найкрупніші, найвідоміші, найтучніші, (в усіх на очах) мафіозно рейдерські афери? В кінці 2006 року прийнято антирейдерський закон (низка змін та доповнень до різних законів України). Чому Ви не є ініціатором притягнення до відповідальності суддів і судів — авторів і співавторів судових ухвал, які не лише закрили очі свої (тим самим й нам закривають) на масові скупки акцій за штучно завищеними цінами, але й за якими арештовується майно, рахунки — об'єктів рейдерських атак, організованих депутатами Верховної Ради. Для чого українці годують, утримують Ради суддів? Незрозуміло. 16 лютого цього року на телебаченні Ви плакали: скільки багато справ на одного суддю припадає, — то скажіть, хто ці справи фабриквані, що роками без причини не розглядаються, родить? Загляньте в газети „Вісник малозахищених”, цікаве там побачите. Зважте, що „З'єднання борців „За справедливість” — громадська організація (територія діяльності Хмельницька та Рівненська області) не бере під захист справ тих, котрі не справедливі і, навіть, тих, котрі ще треба доводити доказами, а — очевидні у своїй справедливості, де явно на біле кажуть чорне. Ці справи в Україні крутяться роками по два рази від першої судової інстанції до Верховної, і до Європи. Хто це робить? Кого Ви з суддів-злочинців у мантиї, посадили за свідомі, продумані злочини (з використанням процесуальних процедур)? Розженіть Раду суддів, тому що нікому нема від неї толку. Вона складається із тих самих злочинців. Впровадьте інститут громадського контролю по завершених справах; дайте право місцевим об'єднанням різних громадських організацій порушення адміністративних, цивільних і кримінальних справ проти суддів — злочинців в мантиях, виявлених громадською ревізією завершених справ. І не треба буде ще однієї судової ланки, гнояка на шії платників податків, — кваліфікаційних комісій і згине у судах корупція, і не буде багато справ.

Запрацюють суди праведно, то все направиться, але й для цього треба спільно звертатися, тому, люди — гуртуймося й вирішуймо і тут і там.

Віктор Христенко,
безробітний з Славутичини

Т а р и ф и , т а р и ф и , т а р и ф и

МІСЬКИЙ ГОЛОВА МІСТА СЛАВУТА ОБРАНОГО
ГРОМАДЯНАМИ ГОЛОВУ ЗБОРІВ ХОЧЕ ЗАСУДИТИ
ТА ЛЮДИ НЕ ДАЮТЬ

Міському голові
м. Славути Сидору
Василью Богдановичу

З А Я В А
Шановний Василь
Богданович!

Керуючись ст. 8, ст. 42 Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні”, ст. 72 Статуту територіальної громади м. Славути прийнятого рішенням XXVI сесії міської ради XXIII скликання від 25.04.2001 року, повідомляємо Вас про те, що з 14⁰⁰ до 16⁴⁵ години 10 (десятого) березня 2007 року в міському кінотеатрі ім. Т.Г. Шевченка планується проведення загальних зборів громадян м. Славути з метою обговорення питання щодо доцільності проведення місцевого референдуму з питань, які на даний час хвилюють територіальну громаду. Передбачувана кількість учасників складає приблизно 450 чоловік.

Просимо забезпечити необхідні умови для проведення вищезазначеного заходу.

Про результат розгляду даної заяви

Народ голосує, що тарифи йому не посилі просимо повідомити зацікавлених осіб не пізніше 14⁰⁰ 05. 03. 2007 року.

З повагою до Вас,
організатори зборів:
підписи 255 осіб
27. 02. 2007 р

Від редакції.

Цим зборам, продовженню зборів, що почалися 16 грудня 2006 року, з питань не обґрунтованості тарифів на житлово-комунальні послуги, безпечності добробуту та невиконання передвиборних зобов'язань міським головою відбулися перешкоджав міський голова Сидор Богдан Васильович і його помічники з міськвиконкому. Після, Сидор Б.В. через органи прокуратури і міліції намагався порушити проти обраного зборами керівника зборів Бондаря В.П. криміналь і адмінсправу. На сьогодні люди відстояли свого лідера і мають наміри далі відстоювати свої права. Та вже навчені гірким досвідом, організують збори ще більш згідно закону.

Є сила в Правді!

НАСТУП
ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ
АЕС НА ЛЮДЕЙ

ВП ХАЕС показала швидко нетішинцям для чого відбрала у них право збирати плату за комунальні послуги: тепло і воду. Тарифи підскочили в 4,7, а в гуртожитках, кажуть, аж у 6 раз.

Якщо порівняти договір, який вони гвалтують людей, з типовим договором, то біля десятка вимог, що вигідні для споживачів, або не включені, або перекручені з незаконною вигодою для ХАЕС.

Де совість, де сором у цього монстра-ненажері?

Найспокійніше населення Нетішина не витримує цієї наруги. Йде збір підписів противників цього беззаконня і свавілля. На вул. Варшавській очолила збір підписів одинока мати двох дітей — помічник вихователя Корельчук Л. Г., в регіоні вул. Миру підписи збирають кожен під'їзд окремо. Там чекають приїзд депутата ВРУ, який обіцяє допомогти по цьому питанню.

Борці за справедливість готують юридичний аналіз цієї безсовісної проти населення дії, публікуватимуть його і консультуватимуть, щодо грамотності і законного проведення спільних акцій.

Хто хоче діяти спільно — телефонуйте 3-22-14

Інформаційна служба
малозахищених

АТОМНЕ НЕЩАСТЯ

на Рівненській АЕС за два тижні померло двоє людей, а одна отримала інсульт

Про це повідомив президент ДП НАЕК „Енергоатом” Андрій Деркач, відповідаючи на запитання учасників спільного засідання (01.02.07 р. у будинку профспілок України в Києві) правління ДП „Національна енергогенеруюча компанія „Енергоатом” та профспілкового комітету Компанії, яке відбулося з обговорення виконання, прийнятого вперше, єдиного для всіх відокремлених підрозділів колективного договору.

Відступимо від теми сьогоднішньої — атомного нещастя для населення України і звернімо увагу на стратегію того нещастя стати монополістом. Заради єдності усіх її учасників, для наживи ціною нашого здоров'я і життя, спочатку АЕС були позбавлені права фінансово звітуватися в обласних центрах де вони розташовані, а це 180 млн. (при роботі 1 блоку ХАЕС) податків; після — об'єднали профспілки, щоб мати вплив на формування єдиної політики наживи за рахунок здоров'я і життя українців; далі — формують окремий фонд пенсійний для атомної галузі...

Для чого все це робиться?

Щоб плюнути на безпечне життя суспільства і будувати своє „щастя” на інших нещасті, треба мати не абияких однодумців. Таких, що за гроші закривають очі навіть на свою „перспективу” дочасно згинуть, не кажучи вже про піклування за ближніх чи за безпечне довкілля.

Скажете: оцінка безсовісної брехні перебільшена? — Ні! Ані — трохи. Ось цей самий Андрій Деркач президент цієї ж компанії, на цим же засіданні заявляє: „Приємно, що за звітний період не зареєстровано ані професійних захворювань, ані аварій” (газета „Атомник України” 8 лютого 2007 року № 6 (324) стаття: „Перспектива соціальна та Еко-

номічна”).

На одній АЕС за два тижні двоє вмерло, один інсульт — хіба варт реєструвати? Коли голова профкому ДП НАЕК „Енергоатом”, Олексій Лич, каже, що доходи працівників збільшилися загалом на 10%, а мінімальне підвищення середньої заробітної плати відбулося на рівні 25,5%, соціальний стандарт на одного атомника — 6654 гривні? В тарифі на електроенергію, за його заявою атомники отримали майже у двічі більше коштів на соціальний розвиток Компанії, ніж торік. Що ж, ми раді, за тих, хто ще працює — хто ще живий. Підносять ще тарифи — платитимемо спокійно. Бо ж скільки смертей, і інсультів, туберкульозів, і різних інших хвороб смертельних поруч АЕС — ніхто не проговориться, не звітуватиме.

Про це, щоб не проговорилися, Компанія добре піклується. Щоправда, як кажуть, бувають зриви на виробництві, нема, нема, та й хтось проговориться. Наприклад, Андрій Деркач — президент Компанії. За його словами термін, культура безпеки, про який ми багато говоримо, так і залишиться тільки терміном, якщо у монопрофільному „атомному” місті будуть проблеми з теплом, у дитячому садку — з харчуванням, а у школі, приміром, — з комп'ютерами. Ще менш вірогідно, що культура безпеки буде там, де нема соціальної справедливості.

Оце так каже. Оце така справедливість соціальна, оце така „культура безпеки” — Прагнеш АЕС, — отримаєш тепло, терпиш за два тижні два мерці і один інсульт (на колектив одного підприємства) — отримаєш „соціальну справедливість”, про яку тим, хто не працює на АЕС, і мріяли заказано. Мруть собі, і раді, що хоч

хтось поруч не безплатно гине. А ще житло їм будуватимуть, і медичне страхування зроблять. Все ж на душі легше. Містам „монопрофільним — атомним” (їх мешканцям) нема чого хвилюватися — АЕС „піклується”.

В Нетішині, наприклад, ХАЕС для медиків на ремонтні роботи дає 100000 гривень. Крім цього, особисто Андрій Деркач — президент НАЕК „Енергоатом” (був там 18 грудня 2006р.) виділив своїм розпорядженням 55000 гривень на закупівлю стільців, столів, ліжок, карнизів, тюлі, білизни, холодильників, пилососів. До всього ще й телевізора.

Питається: чого не хворіти? Приміром, для цього ж лікувального закладу заплановано придбати за кошти енергетиків (ХАЕС чи НАЕК — точно не відомо) апаратуру на один мільйон гривень... В „Енергоатом”, відокремлено від держави, створено єдину систему соціальних пільг і гарантій як працівникам, так і пенсіонерам. Компанія особливо приділяє увагу пенсіонерам, адже після звільнення, вони (поза впливом АЕС), можуть розв'язати язика. Пенсійних доплат виплачено на суму, що перевищує 21 млн. грн.

А як ви думаєте, за оці мільйони: смертей, калік, хвороб невиліковних — зменшиться?

Ні! Звичайно — ні! То для чого ж так жбурляє мільйони ця галузь?!

Не важко здогадатися. Прослідкуймо, за чим шкодують атомники. Олексій Лич (цитати з цієї ж газети „Атомник України”): „Нажалі нам не вдалося закласти в тариф (знову тариф, який усі ми, мешканці, платимо) на електроенергію заробітну плату для пуску третього енергоблоку Хмельницької АЕС... Сподіваюся, що у подальшому ми при перегляді тарифу зможемо аргументова-

но довести необхідність включення додатково у штатний розклад посад, які будуть використані під час введення в експлуатацію ХАЕС — 3”.

Ще чим бідкаються атомники? Сергій Ростовцев, заступник голови профкому ХАЕС (переклад з російської — автора): „У відповідності з положенням усім станціям встановлено 35 тис. гривень в місяць на здійснення благодіяльності. Коштів реально не вистачає. У нас розпочинається будівництво нового енергоблока. Потрібно проводити громадські слухання. Додаткові кошти на благодіяльність можливо знайти в межах нашого кошторису на соціальний розвиток...”

Дуже не просто нашому директору відмовляти людям і громадським організаціям, які живуть в тридцяти кілометровій зоні... До того ще силові структури щорічно вимагають від атомних станцій задоволення їх потреби в бензині. Сума ця складає тримісячний, а то і чотиримісячний резерв по благодійності. А відмовити силовикам неможливо, бо почнуться санкції.”

Оце й вам відповідь. Помножте самі 35000 на 3, або на 4 і отримаєте цифру (офіційно заявлену з високої трибуни), якою ХАЕС купляє силовиків. А ви хочете корупцію побороти силовиками? ... У минулім номері ВМ № 3 (81) в публікації: „Атомники розуміють”, писалося, що більшість населення уже пов'язує причини своїх, не лише соціальних, бід, хвороб і вимирання з діяльністю АЕС. То ж купити треба населення і громадськість, щоб на громадських слуханнях за будівництво нових ядерних реакторів голосували. Та силовиків — щоб тих, хто не продається ні за які гроші, до послухання схилили.

Григорій Цвях

ДЕРЖАВНІ ПРОБЛЕМИ СУСПІЛЬСТВА
ВИРІШУЮТЬСЯ З БОГОМ

В середині лютого (15.02.07р.) церква „Посольство Боже”, що знайшла притулок у залишених приміщеннях на території так званої „Польської бази” у м. Нетішин Хмельницької області, провела „круглий стіл” на тему: „Координація дій органів місцевого самоврядування, громадських організацій та релігійних громад щодо вирішення проблемних соціальних питань міста і перспективи розвитку у цьому напрямку”. Піднесеною була переважно проблема наркоманії, алкоголізму.

Хоч умови для проведення „Круглого столу” далеко не відповідали Європейським стандартам за комфортом (не з вини організаторів), але за результативністю для периферії можна з впевненістю оцінити — високо. Як на мене, то основним результатом було виявлення штучно створеної байдужості суспільства і зумисної бездіяльності органів держави по відношенню до проблеми, що добре стало очевидним на тлі дарованої суспільству результативної діяльності цієї Церкви. Того, того, того вилікували — зробили з вкрай опущеної — людину, як це благородно!

Прикро було слухати представників державних органів, причетних обов'язками, що оплачуються з людських податків, займатися вирішенням проблеми наркоманії, у яких не те щоб результату, а й планів, в результативності яких можна було б вірити — нема.

Прикро також, що державні органи організували подобу громадської організації — реабілітаційний центр, але й він хвалитися не мав чим. Жаліються — гро-

шей мало. І правда мало. Бо важка то праця побороти наркоманію з мільйонними доходами. Не такою зарплатою, а й набагато більшою її не побороти. А от Церква, яку не кушати ні за які гроші може з цим боротися. То чого не передати цю функцію їй? За угодою, за ці гроші, — вони їм, ой як прийдуться, і в десятеро результат дадуть. Людей з нині державного реабілітаційного центру, також можна, перевлаштувати на цю роботу у реабілітаційний центр церковний — хто Бога любить. Люди ж, котрі щирі до вирішення проблеми є і в державному реабілітаційному центрі. А хто ж Бога не любить (кого самого треба звільнити від різних комплексів), то хіба можна такого допускати, щоб інших реабілітував?

Ця проблема такою виглядає по всій Україні. На вулиці „Отрядной” в м. Києві (говорили очевидці з Церкви) є такий лікувальний центр державний — в ньому лікарі-професори хворим заявляли, що не вилікують, пропонували йти в церковний центр реабілітації, де лікують переважно душу, а не тіло... Свідчили про це ті, хто сьогодні не лише сам здоровий, а й лікує душі таким, яким раніш був сам.

Загалом ця одна проблема досить багатогранна в її проявах.

Наприклад (приклад наводився й державними службовцями з місцевих шкіл і з виконкому), батьки соромляться виявити, визнати навіть загрозу такої біди для їхніх дітей, іноді й тоді, коли вона вже далеко зайшла, і не дозволяють вчителю займатися з учнем з цього питання.

Церква ж говорила, що проблема, на жаль, зовсім не висвітлюється у всій жахливості її і у наслідках. Замовчуються жахливі будні, „перспектива” наркоманів, наслідки цієї біди, смертельні випадки, що трапляються часто. Немає інформації про вилікування, про їхній шлях до перемоги над собою. Церква переконана, що є багато тих, хто уже зрозумів, що потрапив у залежність і шукає вихід і Церква їх вишукує своїми їй доступними методами, але хоче щоб й держава доклала зусиль заради спасіння душ тих, хто гине.

Звучало декілька разів слово „профілактика проблеми”. На жаль так і звучало, бо мало би звучати: „про профілактику безпеки від проблеми”.

Профілактика будь-якої безпеки — це ліквідація обставин, що є причиною виникнення небезпеки (у даному випадку — наркоманії). Основною ж обставиною є наявність безбожних грошоловців, жадібних до швидкої наживи, навіть, на хворих на спокусі людей — своїх побратимів в світі.

І цю проблему ніколи не переможуть державні (переважно безбожні, або не достатньо побожні, щоб не спокуситися на великі гроші) посадовці.

Але й Церкві таку проблему без грошей не подолати. Бо це треба боротися (з сильними світу цього) вже земними законами (кесарю — кесарева). Наймати непродажних адвокатів, щоб виявляти і судити хапуг від влади; організувати інформаційно-просвітницькі центри, спеціалізовані ЗМІ, або програми (передачі, руб-

рики, газети, буклети, журнали...) тощо.

Тому, щоб покращити суспільство — треба людям — дежавотворцям, свідомим жахливості цієї чи іншої проблеми і не сприймаючим спокус, відмінити відокремленість Церкви від держави. Бо дико це виглядає, коли Президенти на Біблії клянуться, а держава її не сприймає? Проте, така ініціатива, порушити це безглуздя, має йти з низу, від нас, від тих, хто страждає від кожної з проблем, які породила і родить бездуховність.

Були за „круглим столом” представники двох найбільших фракцій політичних партій у міській раді: БЮТ і „Наша Україна”. Вони заявили про серйозність піднятої Церквою проблеми, бо переконалися на конкретних людях, що Церква може і перемагає не прості для вирішення недуги суспільства — наркоманію і алкоголізм. Тому, Церкві треба надати на розгляд депутатам проект більш результативного плану вирішення проблеми на місці, і фракції будуть сприяти його впровадженню і вирішенню, та пропонувати вирішувати її зверненнями до ВРУ, КМУ і секретаріату Президента за підтримки всіх бажаних вирішити цю необхідність: — представників Церков, громадських і політичних сил.

Якщо ми таким чином спільно про це попросимо Бога, Він поверне мізки правителів нам на зустріч і влада прийме варту Бога рішення. А Бог через Церкви допоможе нам ліквідувати наркоманію, алкоголізм і іншу бездуховність.

Що ж — хай Бог благословить!
Анатолій Войтко

ПЕРЕДПЛАТУ НА „ВІСНИК МАЛОЗАХИЩЕНИХ” ЗОВОВ'ЯЗАНІ ПРИЙМАТИ ВСІ ВІДДІЛЕННЯ ПОШТОВОГО ЗВ'ЯЗКУ ТА ЛИСТОНОШІ

Ця газета допомагає Вам — відкриває очі на все, що творять з Україною і українцями різного рангу чиновники. Захищає інтереси принижених, знедолених, обманутих і утискуваних. Ми друкуємо: як захистити себе від беззаконня, як захиститися від перевірки контролюючих органів, що зробити для того, щоб Вас не обманули, при оплаті житлово-комунальних послуг, як не давати хабарі. Пишемо про те, як вижити в наш жорстокий час і залишитися людиною за будь-яких обставин. Як добром перемогти зло. За Вашим бажанням газета буде Вам трибуною в світ, бо Ваші публікації (Ваш погляд і думка, викладені в цій газеті) розповсюджуватимуться через мережу Інтернет в світ.

Передплатний індекс (08697) дивіться в Каталогах на пошти, виходить газета двічі на місяць

Ціна — по Хмельницькій області: — по Україні:
на місяць (два номери) — 67 коп. на місяць (два номери) — 84 коп.
на 6 місяців — 4 грн. 02 коп. На 6 місяців — 5 грн. 04 коп.

Це кінцева ціна з урахуванням вартості видання, доставки та приймання передплати.

Про кожен випадок відмови у передплаті і про будь-які проблеми (деяка влада нам ще перешкоджає) просимо повідомляти редакцію (адреси і телефони — в кінці газети).

Передплатою Ви ЗРОБИТЕ посильний внесок у нашу спільну боротьбу за справедливість та правосуддя в Україні, за життя в правді — своє, дітей та онуків

НЕЗАСУДЖЕНИЙ ГЕНОЦИД

Продовження публікації витягів матеріалів з книги „Великий терор на Хмельниччині” (видання друге, доповнене і виправлене) автори В.А. Дмитрик Л.А. Савицький та ін. Очікуємо, що з часом читач відгукнеться на цю публікацію, а після закінчення відгуки опрацюємо і теж опублікуємо. Початок в номері „Вісника малозахищених” №1(34) 2005р.

Ксьондз Антон Хомицький — це була мужня і мудра людина. До нас в Полонне його вдалося вирвати з якогось совєцького концлагера. З його мужньої руки потім багато прихожан костюлу висилали посланки в концлагери тим, з якими сидів ксьондз Хомицький. І я висилала, і сім'я Савицьких з Понінки, і багато-багато. Але коли я намагалась запитати у ксьондза про концлагер, то він не проникно відповідав: „Було, було і відбуло, і нехай навіть у пам'яті воно не буде”.

Ксьондз Антон Хомицький тут по своєму приїзді мав такий авторитет серед людей, що куди там райкомові, комуністам.

В жнива обсилався урожай. І райком сказав ксьондзу, щоб він закликав людей до збирання врожаю. То коли ксьондз Антон Хомицький звернувся з амвону до людей, то в один день майже вся Понінка і половина Полонного вийшли на жнива. Райком не чекав такого авторитету ксьондза серед простих людей, і більше не звертався з просьбами до ксьондза Антона Хомицького.

У мене залишилися оцих дві маленьких фотокартки з тої болючої процеси у червні 1948 року, я їх дарую вам для вашої книги-реквієму. Дарую ще фотокартку з Антона Хомицького і з себе а також — ще одну картку, на якій є багато душолюбів колгоспу Сільської Понінки.

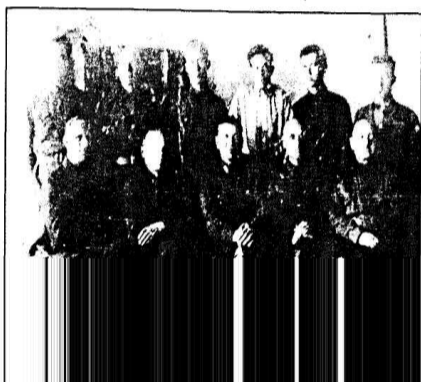

Фото 4. Вся „братія” репресаторська. Фото зроблене у старому клубі смт Понінка

Фото 5. Будинок у Полонному, де раніше була міліція і катівня НКВС

Далі буде

Сказання мудрих

Настановляйте дитя на вірну путь, але будьте впевненим, що самі з неї не зійшли.

Вивчайте Біблію для мудрості; вірте їй і виконуйте для спасіння.

Кожне благо у житті — то дарунок Небесного Батька.

Той, хто віддався Богові, отримує нескінченні благословення.

Бог промовляє через Своє Слово і через ваше життя у світі — знайдіть лише час Його послухати.

Якщо серце відкрите для Бога, воно відкрите для людей.

Радість до життя народжується у вдячному серці.

Одна річ — знати про існування

Бога; зовсім інша — знати Його Самого.

Справжнє щастя — це насолода життям у Господі.

Щоб із радістю дивитися у майбутнє, потрібно повірити у Боже прощення минулого.

Хто на Бога покладається — від тягарю турбот звільняється.

Характер наших дітей завтра залежить від того, що ми вкладаємо в їх серця сьогодні.

Гордість та хтивість — непомітні камінці, через які, однак, кожна людина спіткнулася.

Тим, хто боїться Бога, нема чого боятися цього світу.

ЮРИДИЧНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

Продовження, початок в ВМ №16(72)

Розгляд моєї заяви (скарги) посадовими особами прошу провести відповідно до обов'язків, покладених на них ст. 19 Закону України „Про звернення громадян”, а також ст. 10 Закону України „Про державну службу”.

Про Ваше рішення щодо реалізації моїх прав при розгляді моєї заяви (скарги), закріплених за мною ст. 18 Закону України „Про звернення громадян” та вжиті заходи прошу мене своєчасно письмово інформувати.

Далі з нового рядка слід написати слово „Додаток:” і письмово перерахувати копії всіх документів, що надсилаються зі зверненням і вказати кількість сторінок (аркухів) конкретних документів. Закінчувати звернення слід словами: „З повагою до Вас” і не забудьте поставити число та свій підпис.

Порядок перевірки звернень та їх розгляд

Отримавши заяву чи скаргу громадянина, органи державної влади, органи місцевого самоврядування та їх посадові особи, установи та організації, до повноважень яких входить розгляд звернення громадянина чи вирішення порушень у ньому питань по суті, їх керівники та інші посадові особи зобов'язані завчасно письмово повідомити заявника (скаржника) та зацікавлених осіб про час і місце проведення перевірки його та розгляду його звернення.

До початку розгляду заяви (скарги), громадянин та зацікавлена сторона мають право подавати до адміністрації додаткові докази та матеріали, які також повинні перевірятися. Додаткові перевірки можуть відтягнути час прийняття рішення по заяві (скарзі). Посадова особа (група осіб), якій доручено перевірити заяву (скаргу), із залученням заявника (скаржника) та інших

зацікавлених осіб може виїжджати на місце. Проведення перевірки заяви (скарги) є безоплатним, але витрати, понесені органом державної влади, місцевого самоврядування, підприємством, установою та організацією, об'єднанням громадян, засобами масової інформації у зв'язку з перевіркою звернень, які містять свідомо неправдиві відомості, можуть бути стягнуті з громадянина за рішенням суду.

Якщо громадянину робляться перешкоди в отриманні додаткових матеріалів від зацікавленої сторони, то він має право наполягати на їх захиті органом, який розглядає його заяву (скаргу).

Якщо громадянина запросили на розгляд його заяви (скарги), то розгляд має розпочинатися з перевірки явки учасників та предствалення усіх присутніх на розгляді осіб. Заявник (скаржник) може бути присутнім особисто або з (через) адвокатом чи з представником громадської організації, уповноваження якого повинні бути оформлені у встановленому законом порядку. Вимагайте, щоб особа, якій доручено проводити розгляд заяви (скарги) громадянина, вела протокол із метою забезпечення доказів проведення об'єктивного розгляду заяви (скарги). Цей протокол у подальшому може стати підставою звернення громадянина до суду в разі незадоволення його заяви (скарги).

Чинне законодавство України не зобов'язує громадянина записувати на диктофон або на відеореєстратор все, що відбувається на засіданні при розгляді його заяви (скарги) в органі державної влади чи в органі місцевого самоврядування.

Джерело НДІ
Конохов С.Д., Київ 2003р.
Далі буде

Несвоєчасна виплата зарплати

Яка відповідальність за затримку виплати заробітної плати передбачена законодавством України?

Несвоєчасна виплата заробітної плати є порушенням трудового законодавства, за яке роботодавців та відповідних посадових осіб (власників підприємств, керівників, їх заступників тощо) може бути притягнуто до дисциплінарної, адміністративної чи кримінальної відповідальності.

Так, відповідно до п. 1^о ст. 41 Кодексу законів про працю України до керівника підприємства, винні дії якого призвели до несвоєчасної виплати заробітної плати або її виплати у розмірах, нижчих від установленого законом розміру мінімальної заробітної плати, може бути застосовано такий вид дисциплінарного стягнення, як звільнення. Крім того, за порушення посадовими особами підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності та громадянами — суб'єктами підприємницької діяльності встановлених термінів виплати заробітної плати (або виплати її в неповному обсязі) у ч. 1 ст. 41 Кодексу України про адміністративні правопорушення передбачено відповідальність у вигляді адміністративного штрафу в розмірі від 15 до 50 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Але адміністративна відповідальність за вказане правопорушення настає лише за умови, якщо його характер не тягне за собою кримінальної відповідальності, тобто в діях відповідних посадових осіб немає ознак злочину (згідно з ч. 1 ст. 11 Кримінального кодексу України злочином є передбачене кримінальним законом суспільно небезпечне діяння (дія або бездіяльність), вчинене суб'єктом злочину). Так, невикплата заробітної плати, а також стипендії, пенсії чи інших установлених законом виплат за певних умов може спричинити й притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності — відповідно до ч. 1 ст. 175 Кримінального кодексу України безпідставна невикплата заробітної плати та інших установлених законом виплат працівникам більш ніж за один місяць, вчинена роботодавцем умисно,

карається штрафом від 100 до 300 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років, або виправними роботами на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. При цьому безпідставною й умисною невикплатою заробітної плати та інших установлених законодавством виплат вважається їх невикплата (байдуже — одному чи кільком працівникам, а також повністю чи частково), за наявності коштів і відсутності об'єктивних причин для невикплати. Те саме діяння, якщо воно було вчинене наслідком нецільового використання коштів, призначених для виплати заробітної плати, стипендії, пенсії та інших встановлених законом виплат, каратиметься штрафом вже від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк до трьох років. Щоправда, роботодавець може уникнути кримінальної відповідальності й за таких обставин — для цього йому необхідно до притягнення до кримінальної відповідальності здійснити виплату заробітної плати чи іншої встановленої законом виплати громадянам.

До речі, здійснювати контроль за дотриманням законів та інших нормативно-правових актів з питань трудової діяльності має держава — адже саме вона встановлює правила поведінки роботодавців та працівників на ринку праці. Зокрема, ця функція згідно з Положенням, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 50, покладена на Державний департамент нагляду за додержанням законодавства про працю, інспектори якого з метою захисту трудових прав працівників проводять відповідні перевірки роботодавців.

ЮВУ № 51 2006р.
Анжеліка Домбругова

„Вісник малозахищених”
Інформаційна громадсько-політична газета.
Засновник - ГО „З'єднання борців „За справедливість”.
Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 9485 від 11.01.2005 р.
Голова редакційної ради
Анатолій Войтко

Редакційна рада не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки, відбору надісланих матеріалів. У разі необхідності редакційна рада буде погоджувати відредагований текст матеріалу з його автором.
Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.
У разі передруку посилання на „Вісник малозахищених” обов'язкове

Виходить двічі на місяць (до 20 і до 5)
Розповсюдження газети частково безкоштовне, а для передплатників — за пільговою ціною: за місяць по Хмельницькій обл. — 67 коп., по Україні — 84 коп., передплатний індекс 08697

Програмні цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; надання консультацій
Виявляйте, картайте, допомагайте - ГУРТОМ ПОБОРЕМО

Адреса редакції:
вул. Незалежності, 10, м. Нетішин, Хмельницька обл., індекс 30100
тел.: (03848) 3-22-14,
факс: (03848) 3-45-23
e-mail: bzsn@nh.km.ua
Банківські реквізити:
р/р 26004301071 ВАТ держ. ошад. Банк, м.Славута МФО 375155, Код ЄДРПОУ 22764531
Газета друкується у Шепетівській міжрайонній друкарні Св. ХЦ №008 від 9.10.2000 р.
Тираж: 3000 Зам. №